

ke godkendelse hver gang, men pludselig – efter at en bekendtgørelse er implementeret – anses den pågældende hingstestation for at være sundhedsfarlig, og al eksport stopper. Det er sådan nogle eksempler, der er med til at skabe forvirring og frustration i befolkningen, og det kan ikke være rigtigt, at vi udsteder bekendtgørelser, som fortolker EF-direktiver strengere.

Der er således en lang række spørgsmål, som vi gerne vil have besvaret under udvalgsarbejdet, men generelt ser vi positivt på lovforslaget.

Kristen Touborg (SF):

Lovforslaget giver ikke SF anledning til særlige bemærkninger. Vi agter at støtte det, som det foreligger.

Men jeg kunne måske godt tænke mig lige at knytte en bemærkning til fru Lene Espersens advarsler om de mange bemyndigelsesregler, der er. Jeg vil sige, at generelt er vi kritiske over for mange bemyndigelser, men nu har vi det altså sådan, at vi i hvert fald finder, at det er en god ting at udsøge sine nederlag med omhu, og på det her område er det måske ikke så væsentligt at køre en stor generel debat om, hvorvidt vi skal have de bemyndigelser ind eller ej, så heller ikke fru Lene Espersens bemærkninger giver os sådan set anledning til de store armbevægelser i den her sag.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Nu er det jo sådan, at lov er lov og lov skal holdes, og jeg er faktisk af den opfattelse, at uanset om det er et lille lovforslag, eller det er et stort lovforslag, så er det faktisk noget, som vi i Folketinget skal tage særdeles alvorligt.

Og jeg synes ærlig talt ikke, det er særlig seriøst at stå her og latterliggøre de mennesker, som bliver påvirket af, at vi i Folketinget giver bemyndigelse til ministeren til at foretage sig – uanset hvad det er – hvad han har lyst til på et område. Det mener jeg er meget forkert, og jeg synes faktisk, at det ville være en god skik, hvis vi i Folketinget hver eneste gang, vi behandler et lovforslag, tager denne bemyndigelsesiver langt mere alvorligt, end tilfældet har været indtil nu.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu har jo hverken fru Lene Espersen eller jeg siddet i Folketinget i de 10 år, hvor der var en konservativt ledet regering, men min opfattelse og mine oplevelser fra den tid er, at der ikke er

så forfærdelig stor forskel på det antal bemyndigelser, der blev givet på det tidspunkt, og det antal, der bliver givet nu.

Så det kan måske undre mig lidt, at fru Lene Espersen svinger sig så højt op, som tilfældet er, og jeg vil godt spørge fru Lene Espersen: Betyder det så efter de udsagn, der kommer herfra, at Det Konservative Folkeparti ikke fremover vil acceptere, at der er bemyndigelser i love på noget som helst niveau? Sådan lød det jo næsten.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne starte med at sige til hr. Kristen Touborg, at jeg blev valgt ind i Folketinget på præcis samme tidspunkt som hr. Kristen Touborg, i efteråret 1994, og jeg mener faktisk ikke, jeg skal stå her og være ansvarlig for, hvad der er sket i tidligere folketingsamlinger.

Jeg er her faktisk som et personligt valgt folketingsmedlem, og derfor mener jeg egentlig, at jeg er i min gode ret til at stå på talerstolen som konservativ ordfører og sige, hvad jeg mener om det her lovforslag.

Jeg mener alvorlig talt, at vi skal til at se på den her bemyndigelsesiver. Naturligvis er der indimellem en begrundelse for at give en bemyndigelse, men jeg mener ikke, vi skal give carte blanche hver eneste gang, vi kigger på et lovforslag, og jeg synes da, at den mest mærkværdige grund, man overhovedet kan give, er at sige: Det er et lille lovforslag, så kan vi ikke bare lade det køre igennem Folketingssalen?

Det mener jeg bestemt er en uskik, og jeg synes, vi skal tage det her meget alvorligt.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jamen helt ærligt, hr. Kristen Touborg er begyndt at slå under bæltetstedet for øjeblikket, så vidt jeg kan høre, når man begynder at diskutere, hvornår et medlem er valgt ind i Folketinget. Det er altså ikke det, vi diskuterer. Det er ganske enkelt: Skal der være mulighed for de her bemyndigelsestilladelser i det ene lovforslag efter det andet.

Så siger hr. Kristen Touborg: Åh, det betyder ikke noget. Det er jo kun et lillebitte forslag. Men for de mennesker, det her går ud over, er det altså det væsentligste overhovedet, og så vidt jeg er orienteret, diskuterer vi hver gang for alle danskere, og der er altså nogen, det her går ud over. Jeg kunne såmænd være tilbøjelig til at tro,